

“Ο δικός μου ασημένιος δρόμος...”

Ο ασημένιος δρόμος κάθε ανθρώπου είναι πολύ διαφορετικός και κάποια σιζιμή της ζωής του πρέπει ν' αποφασίσει το δικό του μονοπάτι.

Όλοι μας, μικροί και μεγάλοι, κάνουμε όνειρα, βάζουμε στόχους και προσπαθούμε να κάνουμε τα όνειρά μας πραγματικότητα.

Ανοίγονται μπροστά μας «ασημένιοι δρόμοι» που αν καταφέρουμε και φτάσουμε στο τέλος τους, θα έχουμε γίνει σοφότεροι και έτοιμοι να ακολουθήσουμε έναν καινούριο “ασημένιο δρόμο...”

Τα πράγματα δεν είναι πάντα εύκολα. Σημασία έχει ο “ασημένιος δρόμος” να είναι η ελπίδα μας για επιτυχία και ένα καλύτερο αύριο. Ένα είναι σίγουρο :

“Τα όνειρά μας είναι τα όπλα μας στη ζωή και πρέπει πάντα να πολεμάμε για να τα πετύχουμε.”

«Έχεις ό,τι χρειάζεσαι για να πετύχεις. Κάποιος πρέπει ν' ακολουθεί το ουράνιο ζόξο, για να δίνει κάποιο νόημα στη ζωή όλων»

«Δοκίμασα μια μέρα να φτάσω στο ουράνιο ζόξο», είπε ο Πορκιουπίνος, «αλλά ήταν πολύ μακριά»

«Το ουράνιο ζόξο πρέπει να είναι μακριά. Δεν είναι για όλους, αλλά μόνο για κείνους που πραγματικά το αναζητούν. Εσύ μπορείς να το φτάσεις κάποτε».

«...και θα έχεις μαζί σου κάτι απ' όλους μας. Το πιο πολύτιμο. Την κρυμμένη σε μας και ξεχασμένη φλόγα της αναζήτησης. Σε παρακαλώ... κράτησέ την πάντα ζωντανή».

Το ουράνιο ζόξο είναι τα όνειρα που κρύβουμε μέσα μας, οι μεγάλες μας επιθυμίες... Όταν προσπαθούμε να τα ακολουθήσουμε και να τα κάνουμε αληθινά δίνουμε το παράδειγμα και στους υπόλοιπους – κυρίως σ' αυτούς που δεν ελμούν – πώς ...

“Αν θέλεις κάτι πολύ, στο τέλος θα τα καταφέρεις”!

Και μην ξεχνάτε ...

“Το φτάσιμο είναι πάντα ένα ξεκίνημα...”

...και κάθε ζέρμα του δρόμου η αρχή ενός άλλου...”

*Η δασκάλα σας
Σοφία Γατσούλη*